

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 grudnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Robert Kubicki

Protokolant: st. sekr. Sylwia Dudziak

po rozpoznaniu w dniach: 06 grudnia 2017 roku, 20 grudnia 2017 roku

na rozprawie sprawy z oskarżenia prywatnego **A.! (...) Sp. z o.o. reprezentowanego przez Prezesa Zarządu D. Z.**

przeciwko

K. K. synowi W. i W. z domu K., urodzonemu (...) w Ś.

oskarżonemu o to, że:

W okresie od listopada 2014 roku do dnia 22 kwietnia 2017 roku prowadząc działalność gospodarczą o nazwie K- (...) S.C. Auta z pisemną gwarancją (...) Gwarant z siedzibą w Ś. doprowadził do zniesławienia firmy (...)! (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...) reprezentowanej przez D. Z. poprzez pomawianie co do jakości wykonywania usług i sprzedawanego asortymentu, przez co naraził w/w firmę na utratę zaufania i wiarygodności potrzebnej do prowadzenia działalności

tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k.

1. Na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umarza postępowanie o zarzucony oskarżonemu **K. K.** i opisany powyżej czyn z art. 212 § 1 k.k.
2. Na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 2 pkt, § 16 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych kosztami procesu obciąża oskarżyciela prywatnego **(...) Sp. z o.o.** reprezentowanego przez Prezesa Zarządu D. Z., w zakresie dotychczas przez niego poniesionym oraz zasądzając z tego tytułu od oskarżyciela prywatnego na rzecz oskarżonego **K. K.** kwotę 1464 zł (jeden tysiąc czterysta sześćdziesiąt cztery złote).

SSR Robert Kubicki

UZASADNIENIE

K. K. został oskarżony prywatnym aktem oskarżenia o to, że w okresie od listopada 2014 roku do 22 kwietnia 2017 roku prowadząc działalność gospodarczą o nazwie K- (...) S.C. Auta z pisemną gwarancją (...) Gwarant z siedzibą w Ś. doprowadził do zniesławienia firmy (...)! (...) Sp. z o.o. z siedzibą w P. przy ul. (...), reprezentowanej przez D. Z. poprzez pomawianie co do jakości wykonania usług i sprzedawanego asortymentu, przez co naraził ww. firmę na utratę zaufania i wiarygodności potrzebnej do prowadzenia działalności, tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k.

Zgodnie z dyspozycją art. 212 § 4 k.k. ściganie przestępstwa stypizowanego w art. 212 § 1 k.k. odbywa się z oskarżenia prywatnego. Karalność tej kategorii przestępstw ustaje z upływem roku od czasu, gdy pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy przestępstwa, nie później jednak niż z upływem 3 lat od czasu jego popełnienia, o czym przesądza art.

101 § 2 k.k. Zgodnie z treścią art. 102 k.k. jeżeli w okresie wskazanym w art. 101 § 2 k.k. oskarżyciel skierowałby akt oskarżenia karalność przestępstwa ustaje z upływem 5 lat od zakończenia tego okresu

Na zasadzie art. 485 k.p.k. w sprawach z oskarżenia prywatnego stosuje się przepisy o postępowaniu zwyczajnym, z zachowaniem przepisów rozdziału 52. Stosownie zaś do treści art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k., w razie stwierdzenia przedawnienia karalności postępowania nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza.

Ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób jednoznaczny wynika, że oskarżyciel prywatny D. Z. powziął wiadomość na temat osoby oskarżonego oraz faktu zamieszczania przez niego w sieci Internet dyskredytujących A.! (...) Sp. z o.o. treści na początku lutego 2015 roku, nie później niż w dniu 21 lutego 2015 roku. Powyższe zostało ustalone przez Sąd w oparciu o analizę protokołu przyjęcia ustnej skargi o przestępstwie z dnia 22 kwietnia 2017 roku oraz stanowiących jej integralną część załączników (k. 2-18). Oskarżyciel prywatny zaznaczył w skardze, iż aukcja o numerze (...) pojawiła się na portalu (...) „na początku 2015 roku”. Na rok 2015 datować należy również wpisy K. K. na portalu społecznościowym F.. Oskarżyciel prywatny z pewnością zapoznał się z ich treścią w dniu ich publikacji, na co wskazują godziny widoczne na utrwalonych przez niego zrzutach ekranu. Co istotne jedyny ogłoszenie, które podlega odnawianiu zostało umieszczone na portalu aukcyjnym Allegro, a zebrany materiał dowodowy nie pozwala jednoznacznie stwierdzić aby autorem tego ogłoszenia był oskarżony K. K.. Ogłoszenie (k.10 akt) zostało nadane z konta sprzedającego o nicku „(...)”. Oskarżony zaprzeczył aby umieścił to ogłoszenie, wskazując, iż uczynił to jego syn – P. K., a ten ostatni skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania zeznań. W takiej sytuacji Sąd nie miał podstaw do zakwestionowania wersji przedstawionej przez oskarżonego.

Jak wynika z poczynionych wyżej rozważań, sprawca przestępstwa był znany oskarżycielowi publicznemu od dnia jego popełnienia, które to nastąpiło z chwilą zamieszczenia na portalach spornych komentarzy oraz ogłoszenia. Tutejszy Sąd w pełni bowiem podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w postanowieniu z dnia 29 czerwca 2010 roku, sygn. I KZP 7/10, iż przestępstwo zniesławienia nie ma charakteru trwałego i „popełnione jest wówczas, gdy sprawca swoim zachowaniem wyczerpie wszystkie znamiona określone w przepisie karnym. Chwilą popełnienia przestępstwa określonego w art. 212 § 2 k.k., polegającego na umieszczeniu w sieci Internet treści o charakterze zniesławiającym, jest chwila dokonania danego wpisu a nie jego usunięcia”.

Zaznaczenia wymaga, iż D. Z. z łatwością mógł zidentyfikować osobę sprawcy, ponieważ wpisy na portalu F. dokonywane były z konta (...), zaś umieszczenie ogłoszenia na portalu (...) poprzedziła zapowiedź w wiadomości e-mail z dnia 19 lutego 2015 r. (k. 79) wysłana przez użytkownika „(...)” z adresu „(...)”. Oskarżyciel prywatny wiedział przy tym, iż K. K. prowadzi działalność pod zbliżoną nazwą. Również sam oskarżony w dniu 21 lutego 2015 r. w wiadomości tekstowej zasugerował swoją sprawczą rolę w zdarzeniu.

„Momentem, od którego rozpoczyna się liczenie upływu okresu przedawnienia w sprawach o przestępstwa z oskarżenia prywatnego, jest dzień, w którym pokrzywdzony dowiedział się o osobie sprawcy” (wyrok SN z 19 lutego 2014 roku, II KK 23/14, OSNKW 2014, Nr 9, poz. 69). W realiach sprawy dzień ten przypada na najpóźniej 21 lutego 2015 roku, na co wskazuje załączona do skargi treść wiadomości tekstowych (k. 16) oraz w pewnym zakresie również korespondencja e-mail (k. 79). Oznacza to, iż z dniem 21 lutego 2016 roku nastąpiło przedawnienie karalności czynu objętego prywatnym aktem oskarżenia.

Stwierdziwszy przedawnienie karalności, Sąd na zasadzie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. zobligowany był do umorzenia postępowania.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 632 pkt 1 k.p.k. w zw. z § 11 ust. 2 pkt, § 16 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, kosztami procesu obciążając oskarżyciela prywatnego (...) Sp. z o.o. reprezentowanego przez Prezesa Zarządu D. Z., w zakresie dotychczas przez niego poniesionym oraz zasądając z tego tytułu od oskarżyciela prywatnego na rzecz oskarżonego K. K. kwotę 1464 zł. Na kwotę 1464 zł składają się poniesione i wykazane przez oskarżyciela koszty dojazdu na terminy rozpraw w kwocie 600 zł oraz kwota 864 zł tytułem kosztów związanych z ustanowieniem pełnomocnika z wyboru. Te ostatnie koszty zostały ustalone na podstawie stawek przewidzianych w Rozporządzeniu

Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (kwota 720 zł zwiększona o 20% ze względu na fakt, iż rozprawa toczyła się na dwóch terminach).

SSR Robert Kubicki